

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

Виходить о годині 7. рано.

ПЕРЕДПЛАТА:

Місячно в краю 1000 М

ЗА ГРАНИЦЕЮ:

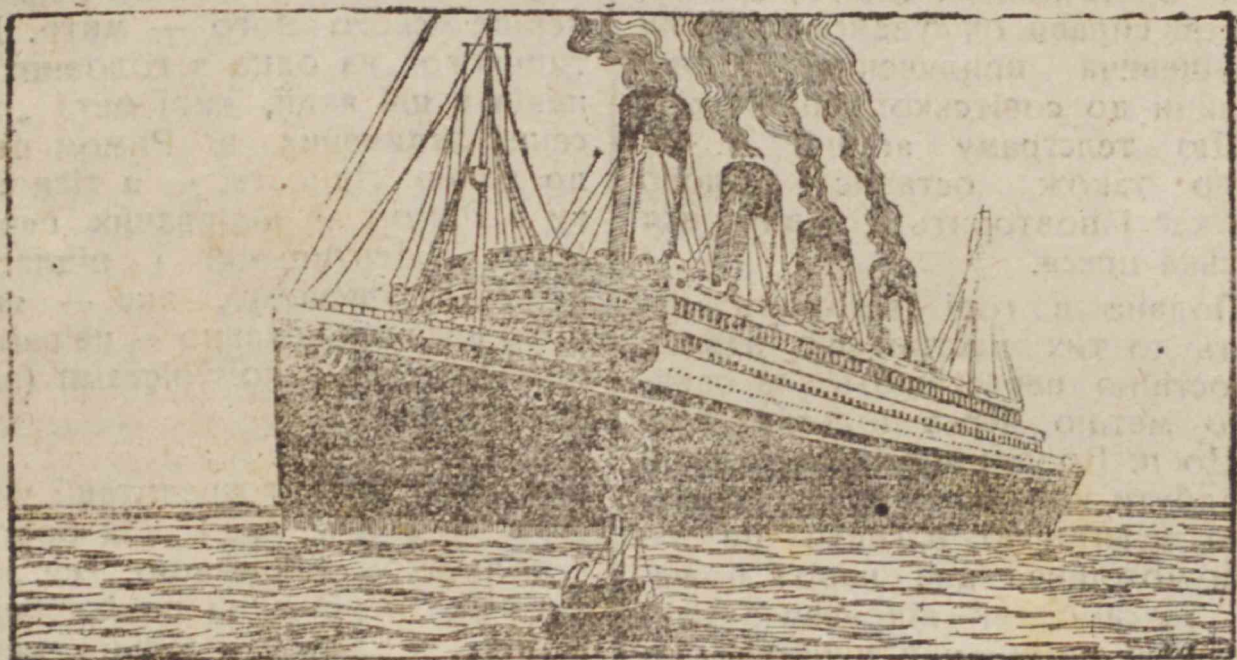
В Америці 1 дол., Франції, Голандії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швейцарії 5 фр. шв., Німеччині 75 марок, Чехословаччині 25 корон ч., Болгарії 50 левів, Румунії 50 лей, Австрії 1400 корон. Зміна адреси 50 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ:

Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення“ 50 М., в „Надісланім“, в „Оповідках“ і некрологів 75 М. Між новинками і в редакційній частині 150 М., на першій стороні 200 М. За дрібні оголошення 15 М від слова; товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорожче.

Один прим. 40 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

„Olympic“ 46.439 тон.

Емігранти позір!

Початок еміграції до Америки.

КОРАБЕЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

„WHITE STAR LINE“

у Львові, вул. Городецька ч. 36.

подає до відома інтересованим, що еміграція до Америки починається з дня 1 го червня ц. р. Американський консулят у Варшаві в назначенім речинці починає видавати віза з правом візду польським і російським горожанам на територію Сполучених Держав Північної Америки. Рівнож Староства начнуть видавати заграничні паспорти і прольонгувати попередньо виставлені заграничні паспорти.

НАШЕ
БЮРО

„WHITE STAR LINE“

у Львові, вул. Городецька ч. 36.

одержало ряд найновіших інструкцій що до еміграції до Америки і начало продажу корабельних карт, а тим самим інтересовані особи можуть зголошуватися до нашого бюро для з'ясування інформації. Їм уділяємо радо і даром, як таном купно корабельних карт на переїзд кораблями нашого корабельного Товариства, яке має найбільші в світі і збудовані після останніх технічних удільшень, а то:

„OLIMPIC“ — 46.439 тон. „MAJESTIC“ — 56.000 тон. „HOMERIC“ — 33.526 тон і багато інших великих кораблів

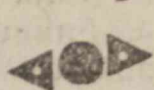
Переїзд кораблями нашого
корабельного Товариства

треває лише 5 днів!

„WHITE STAR LINE“

Львів, Городецька 36.

Полираймо рідний промисл! — Вже
вийшли з фабрики і продають-
ся цигаретні тутки —

„ОКСАНА“

першої якості.

Гол. склад туток у Со-

юзнім Базарі у Львові вул.

Руська ч. 20. КУРЦІ! Уживайте ли-

ше туток українського виробу. КУПЦІ! Про-

дгавайте лише тутки марки „ОКСАНА“.

ЖАР

ХІ 1—1

гріє, але не пече. Хто його вживає — стає
ГАРНИМ І ЕЛЕГАНТНИМ.

Голодному братови!

(Голос з провінції.)

Теперішнє лихоліття на всіх великих просторах України кує з нас новітню націю. Вже давним давно наш нарід не складав стільки жертв, скільки їх склав на протязі останніх років і скільки складає їх зараз. Треба звернутися до часів найбільшого татарського лихоліття, Великої Руїни, аби знайти хоч якийсь вихід за наших днів народня маса, що серед нелюдських мук і великого національного напруження виборола собі назву: українська нація.

А якжеж недавні ще ті часи, коли ми творили на всіх просторах України, тільки етнографічну масу, як близькі ті часи, коли кличі самостійництва і соборности визнавали тільки великі фантасти? Рік 1914 ще не померк в далекій минулості. Початок світової війни, послідовність тих, що міряли свої сили на наміри, мусили викликати відповідний відгомін серед нашого громадянства. Факт існування У. С. С. зеднав для самостійницьких і соборницьких кличів більше прихильників. Прийшов рік 1917, а за ним 1918. Недавні утопії гуртка мрійників стали дійсністю. В січні 1919 р. проголошено святочно в Києві з'єднання віками розлучених Великої і Західної України в одну У. Н. Р. Всміхнулася до нас доля і пішло зразу як в казці. Та скоро весна минулася і настала люта дійсність.

Коли зійшлися Придніпрянці з Придністрянцями, виявилось, що довголітні кордони і різні умовини життя не могли остати без наслідків. Поминаючи нахил до автохтонности, котра брала верх над теоретичною соборністю, виявилися й різниці двох культур. Розуміється, те, над чим працювали віки, годі було перемінити на протязі місяців, навіть років. Наслідком цього вузький партикуляризм, а за ним і неуспіхи. Повне і виключне заінтересовання тіснішими батьківщинами, дві противні, ворожі собі орієнтації мусили викликати постійні непорозуміння. В таких умовинах справи ставлено пристрасно, малі непорозуміння загострювано. Остаточну прірву викопала дійсність 1920 р.

Алеж не дивлячись на оті не-

порозуміння і різниці, все таки навіть серед найприкрішої хвилі, не вмірав серед широких кол нашого громадянства по цей і по той бік Збруча дух єдності. І сьогоднія мимом всіх пережитих страхів, а може як раз ізза пережитого і переживаного лихоліття виступає ти-

Якаж велика різниця між роком 1914 і 1922!

Мрії гуртка фантастів мимо прикрої дійсности і суворой школи життя переходять в кров і кість оттих недавніх етнографічних мас. З двох типів, виростили на двох різних культурах, після великої вільної боротьби піднімається новий тип, що здійснить заповіти всіх тих, що клали голови за своє вірую.

Во імя цього грядучого завтра обовязком кожного свідомого Українця наближувати прихід цього нового типу, піднімати всі засоби для досягнення, використовувати всі нагоди, аби на перекир всім тим, котрі бажали би поглибити між нами прірву, виказати нашу єдність.

Страшне лихоліття навістило Велику Україну.

З цього великого кладовища несеться до всіх живих прехання: Спасайте! Митрополит української автокефальної церкви звертається до всіх християн з покликом допомогти вміраючим з голоду.

Цей зазив чуємо в першу чергу ми, Українці по цей бік Збруча і на його мусимо відгукнутися усім серцем. Галицьке громадянство мусить в цю трудну хвилю для наших братів дати непохитні докази розуміння неволі, що зустріла найближчих. Не забуваючи на всі ці жертви, котрі складаємо на свої загальні потреби, мусимо прийти з допомогою голодуючим братам по той бік Збруча. Почуття національної єдности жадає від нас найбільшого напруження всіх сил, великого самообмеження, аби цю допомогу зробити справді видатною, аби в кожного з нас лишилось почуття, що пали ми справді останні!

Так! останнє, бо там наші брати вмирають від голоду!

А беручись до організації тієї допомоги, чиж треба пригадувати ту поміч, котру давала нам Наддніпрянщина в часі визвольної боротьби? — Чиж необхідно підкреслювати, що без цієї великої допомоги у військових матеріалах Галицька Україна булаб ніколи не змогла так довго вдержатися і досягти тих успіхів, котрі все таки добула? Чиж треба згадувати оцей довг вдяки, котрий затягнула наша армія, перебуваючи на наддніпрянських просторах? А вкінці чи треба витягати на верх усі жахливості голоду, безкрайний одчай, людодідство? Чиж треба зясовувати, що смерть і загибля наддніпрянських братів є одночасно зменшенням нашої сили, відпорності, а навіть загиблтю?

О ні! Понад усе прикре минуле, із рік пролітої крові за волю рідних земель піднімається дух національної єдності і він дасть докази, що в трудну хвилю ми Українці по цей бік Збруча подамо щедрі помічну руку своїм рідним братам — Українцям по той бік Збруча.

Організація тієї допомоги мусить найти горячих прихильників, апостолів цієї братньої помічі. В першу чергу обов'язані взятись до цього всі ті, що побували на Великій Україні, самі зазнали наддніпрянської гостинності і затягли супроти їх особистий довг вдячності.

Усі стрільці, старшини, біженці мусять стати гарячими провідниками допомоги голодуючому братови. Скрізь по всій галицькій Україні мусить піти сильна робота за зеднанням всього нашого галицького громадянства для цієї незвичайно великої, переважної і далекосяглої справи.

Зокрема мусить піднести цю справу на своїх віздах наше духовенство. Це лежить в інтересі нації, а також церкви. Саме розуміючи вповні всю складність і трудність здійснення тієї допомоги у великому стилі, вважаємо, що духовенство може віддати тут величезні послуги. Наше духовенство має, особливе в сьогоднішній хвилі, в своїх руках такі засоби, котрі можуть, при відповідних заходах, усунути технічні труднощі переведення цієї допомоги і зробити її справді великою.

Взагалі все, що тільки можливе треба змобілізувати для більшої видатності і користі цієї необхідної помічі. Беручи одначе під увагу всі засоби, котрі доведуть до здійснення цього національного обов'язку, мусимо пильно дивитись, аби та акція пішла під нашим іменем і від нас була передана нашим голодуючим братам по той бік Збруча.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

Справа Східної Галичини.

3-й л. 1-й д. Джорджа.

Вилєнська "Літва" (ч. 89.) пише: "Як доносить льондонські часописи, Льюїс Джордж в часі останньої розмови зі Скірмунтом заявив,

що справа Вільна і Східної Галичини буде остаточно полагана перед конференцією в Газі. Рішати у спірній справі Найвища Рада, яка збереться дня 10. червня ц. р."

Велика Україна.

Андрійство на Херсонщині.

Херсону подає: "Літві" довідаємося, що застрашано розмири, Ранше ілі померших і хорих членів сімї. Тепер більше сильні вбивають слабших членів сімї."

Людність Херсона зменшилася з 120.000 на 40.000. В херсонському повіті голодні зіли всю посівну кукурудзу, привезену Американцями. (Рпр.)

Холера.

"Правда" подає, що на Великій Україні поширюється в застрашуючій швидкості.

М. ШЕНДРИК.

На маргінесі дебюту В. Авраменка.

Один вчений психолог сказав, що кожному почуванню душі людини відповідає та чи інша форма його зовнішніх проявів. Як відомо, мистецтво в різних своїх галузях дає людям уяву про суть почувань або рухів душі автора чи героя. Танок (чи танець) є одною з галузів мистецтва, в якій відповідними пластичними рухами дуже яскраво виявляються самі різнобарвні душевні почування людини. З інших галузів мистецтва найближче до танку стоїть музика, яку слушно вовуть рідною сестрою танку, а також пісня. Де тільки ми зустрічаємося з танком, там вже, як необхідна поміч, з'являється і музика або пісня. І це не дивно, бо їх тісно споріднює ритм, себ то почуття міри. Це почуття ритму властиве кожній людині і глибоко живе в кожній душі. Часто ми піддаємось йому навіть помімо нашого розуміння.

У доісторичних народів танок був в зачатковому виді. Їх релігійно-музичним співам та грі на струментах заєдно товаришили різні рухи тіла, себ то танок. В пізніші

ючий спосіб холера. До дня 19. ш. м. занотовано 341 випадків цієї страшиної хвороби. Найбільше на Запоріжжю.

Незаконні ч. селіси.

"Голос Росії" доносить, що в Харкові вийшло 9. число нелегального "Соціаліста-Революціонера", а в Одесі 11. ч. нелегального "Знамени Труда".

Протипольський рух.

Польський пресі доносять з Забруча про дальші грабежі косте-

часи, коли культура піднялась, але ще не високо, панував такий погляд на танок, що це є лише приємне переведення часу, задоволення простого бажання рухів, властивих молодому, здоровому і веселому людському організмови. Музика, яка по історичним даним народилась одночасно з танком, а так само і пісня, значно опередили його в розвитку. Але в останні часи і танок набирає нових форм. Виникло переконання, що і танком (пластичними рухами) можна показати самі різнобарвні і складні душевні почування.

Зараз культурні люди вже розуміють суть і значіння танку цілком инакше, а саме, що танок безумовно має виховуюче значіння, як музика, пісня й інші види мистецтва, і, як і музика і пісня, розвиває в нас чуття ритму і гармонії. А ці саме почуття, які я розумію тут в самому широкому життєвому змісті, як відомо, є однією з вищих здібностей людської душі. Безумовно, ми виключаємо канкан, матчіш, танго й інші танці, де фізіологічні пристрасти беруть гору над чуттям естетики.

Мистецтво, по своєму еству, є інтернаціональне. Але в той же час в своїх зовнішніх формах воно має національні прикмети, набираючи характерних рис, властивих тій чи іншій нації. На безмірному полі

лів, сполучених з насильствами і вбивствами з боку совітських військ. В останніх часах ограблено 5 кошелів, при чім вбито багато поляків. Польська людність втікає масово до Польщі. (Рпр.).

"Петрушевич входить в переговори з більшовиками."

Під таким сенсаційним титулом львівська "Газета Поранна" подає за агенцією А. W.:

"З міродайного жерела довідуємося, що віденський самозванчий уряд Петрушевича входить щораз частіше в переговори з совітами. І так підчас побуту делегації Петрушевича в Генуї, член цієї делегації п. Бандрівський відбув довшу конференцію з совітською делегацією в Генуї. Рівнож комісар Раковський в часі переїзду через Відень конферував з п. Назаруком, секретарем уряду Петрушевича. Першим вислідом цих нарад є виїзд Назарука до Берліна для обговорення в тамошнім совітським посольстві справи очікуваного коламі Петрушевича прилучення Східної Галичини до совітської республіки."

Цю телеграму агенції А. W. подало також останнє "Слово Польське" і повторить її певно вся польська преса.

Подана в горі "відомість" належить до тих настроєвих завищ, які постійно пересуваються з означеною метою через польську пресу. Що п. Володимир Бандрівський міг відбути конференцію з совітською делегацією в Генуї, це не тільки можливе, але навіть позадане, таксамо, як відбував з тією делегацією польський міністер заграничних справ п. Скірмунт і взагалі члени інших дипломатичних представництв. Та вже відомість про те, що д-р Назарук виїхав до Берліна для обговорення в тамошнім совітським посольстві справи очікуваного прилучення Сх. Галичини до совітської республіки, — є, кажучи делікатно, щонайменше відповідальною фантазією. Бо д-р Назарук вже давніше виїхав до Зєдинених Держав Північної Америки.

Схвалювана мілія.

В "Кур'єрі Познаньскім" якась мадам, Зофія Гузовська, у безконечній статті гне теревені про Східну Галичину. Очевидно, можна би над цими випарами п. Гузовської перейти до денного порядку. На тисячу ладів перемелені у вшехполь-

мистецтва кожна нація вносила і вносить їй одній властиві особливості. Так і танок, як народня творчість окремих націй, виказує у поодиноких народів різні, одмінні особливості і риси.

Ми, Українці, можемо з задоволенням пишатися своїми національними цінностями, як мова, пісня, музика, плястика взагалі, бо навіть інші нації мають повагу до якостей цих наших народніх прикмет — багатих змістом галузів народньої творчості.

Українське слово, як мистецтво в театрі, вже давно нашло свого корифея в особі Садівського, дякуючи роботі якого, напр. "Наталка Полтавка" при цараті ставилась в одному лише Петербурзі підряд 35 разів, і вся бувша Росія захоплювалась українським театральним мистецтвом.

Українська пісня також має зараз свого славного діяча — Кошиця, що протягом останніх років зіздив зі своєю капелею всю Західну Європу і нагадав всім, що то є за Українці, які в своїх піснях висловлюють так вразливо і зворушливо-чаруюче глибину почувань душі нашого народу і муки поневоленої нації.

Нарешті і наш танок мусить мати того, хтоб відродив і цю галузь національних інностей.

Присилайте складки на пресовий фонд на н. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, Ринок 10.

Преса.

ській пресі речі. Перемішані в ній, горох з капустою. Та є в цій писанині passus, який кидає ярке світло на легенди, які подає польська преса своїм читачам до вірування, легенди.

Тому, що цей passus цікавий ще й з другого боку, а саме вказує, чого Польща побоюється, наводимо його.

Вшехпольська дама пише: "З справою протидержавної політики галицьких Українців в'яжеться рівнож тепер дуже зручно подумана акція на терені церковнім. Митр. Шептицький, змагаючи до використання стремління Риму до усунення схизми на Сході Європи, поставив, щоби папа Венедикт XV. та Єзуїти визнали уніятську церкву, а перше всього його — митр. Шептицького, за один з головних чинників в цій акції, якої мета піднесення зєдинених з Римом церков до давньої гідності, — а тісної злуки з Римом — відірваних церков". Митр. Шептицький і підлягає йому духовенство, яке — як це воно виявило недавно — не вагалось порозумітися з комуністами (затроєна стріла,

Уживається й для дискредитації українства. — Прим. Ред.) для боротьби з польською державою, не занедає надати їй акції політичний характер, і здобути вільну руку в праці через зв'язання польського духовенства при допомозі Єзуїтів і Риму. Знаменним симптомом і заповідженням дуже характеристичним, чим буде ця акція в руках Шептицького, є заклик в окремій куренді митр. Шептицького до католицького клиру в Баварії і взагалі Німеччині, щоби в німецьких семінарах устроювано курси української мови і німецьких священиків, що знають українську мову, вислано як місіонарів на Україну".

П. Гузовська закликає всі польські сили, щоби паралізували цю акцію: поборювали гр.-кат. церкву і запобігли лихови, яке зависло над Польщею в Генуї відносно Вшехпольської Малопольської. Їй не дає спати факт, що в Генуї меморіал УНРади найшов ласку в очах дипломатів запрошуючих держав і його пере-

Наш національний танок своєю красою і багатством змісту перевищує (як і наша пісня) національні танки інших народів. Як і в інших галузях мистецтва, в танковій яскраво відбилися чудові риси нашого народу. Український танок є чисто народнім, народом створеним, а не штучним, не вимученим. В ім. як в дзеркалі, всім видно якості народньої душі. Характерні особливості нашого танку: задушевність, ніжність, м'якість, природня простота, плавкість, пластичність, лагідність, мрійність, привабливість, що чарує й притягує глядачів й інших націй.

Темп вживається відповідний кожному танкові з умовою, щоб було виразним кожне коліно як з технічного, так і з художнього боку.

Танки фігурні, сольові і хоровадні нашого села мають свою красу, свою особливу мову, котра завше така нова, свіжа і приваблива, як кожна природня народня творчість. Будучи натуральною, а не штучною, вона не надокучає, не втомлює.

Багатство самих різнобарвних танкових па і прикрас є у нас безмежне, що виявляє велику творчість народу в танкових комбінаціях.

Про те в танках інших наро-

дано до розглянення політичної підкомісії, тобто тілови, в якій засідають Німеччина і Росія". Вшехпольська публіцистка кличе: Позір польське правительство, дипломатія і ціла суспільність!

Присилайте партійний податок на вкл. кн. ч. 5.000 „Краєвого Союзу Кредитового“ у Львові, Ринок 10.

Доля українських держ. урядників.

На загальній картині нинішнього лихоліття різкими рисами зазначається трагедія цілого стану українського державного службівництва. Довга низка сумних подій, які в роках 1918—1922 судилося перенести й перетерпіти цьому стану, творить вже нині багатий матеріал для дослідника історії нашого життя. А матеріал цей росте з кожним днем, бо справа вічно ще актуальна, даліше триває експериментація на організмі службівництва і даліше ятрить рана, завдана тим самим цілому українському національному організму.

Рік 1918 покликав під стяг боротьби за національну державність всі стани нашого народу. І державні службовики, які творять великий відсоток української інтелігенції, гідно виконали свій національний обов'язок. А співучасть їх у великому ділі цілого народу проявилася з одного боку в послуху своїй владі, а з другого боку у відношенню до противника. Службовики строго припорядкували своє поступовання до норм міжнародного права, стосованого всіми культурними державами. Спираючись на тих нормах, українські службовики стали при варстатах праці, до яких покликала їх українська Влада і виконали завдання своє серед найтяжчих умов в спосіб чесний і гідний найкультурнішого народу Європи.

багатьох арештовано, але звичайно вже вступне слідство вповні реабілітувало українських службовиків. Не багато нашлося таких випадків, де прокуратурія здобулася на обжаловання українського службовика за вчинки, доконані ним у службових функціях. Прийшло до розправ, які в подавляючій сумі випадків, виказали невинність обжалованого. Ціла поведінка з українським службівництвом виказала, що воно не має за собою ніяких провин. Засуди, що запали на кілька одиниць цього стану, не творять навіть і промінь його. Ще важнійшою при цій обставині є те, що основою тих засудів з правила не

є вчинки, які відносилися би до урядування службовика.

Супроти польської влади службовики заняли становище уосноване національною гідністю

Артикул 45 гагської конвенції забороняє воєнному противникови зневолювати населення зайнятих полів до присяги вірності для нього. Але одночасно артикул 43 постановляє, що займаючий територію має видати всякі розпорядки, щоби по можності привернути і удержати лад та прилюдне життя, і то перестерігаючи краєві закони, оскільки немає до цього безглядних перепон. В науковій інтерпретації цієї останньої постанови знавці міжнародного права виводять не тільки обов'язок ужиття місцевого службівництва до праці в державних установах, але також обов'язок місцевих службовиків до цієї праці, бо ж — логічно заключаючи — заволодітель не міг би виконати наложеного на нього обов'язку, коли би місцеві службовики відмовилися від праці. Однак заволодітель ніяк не може переходити до порядку над постановою згаданого вже арт. 45, а також не має ніякої легітиматії робити між службовиками різницю з приводу їх національної приналежності.

Коли отже в 1919 р. польські влади розпочали реактивування державних установ, українські службовики заявили готовість до праці, однак відповідно до вище зясованих правних передпосилок не волили домагання зложення присяги вірності, якого від них зажадав польський уряд. Ми не можемо сумніватися, що це становище українських службовиків мусить бути зрозуміння у всіх народів світа.

польський уряд відмовив прийняття у службів цих, що не зложати присяги. Тим способом поставлено цілий стан українського службівництва (за винятком кількох осібників) поза рамці можності повернути до праці. Тим самим позбавлено службовиків платен, одинокого засобу до життя. Серед голоду і холоду видержали службовики з цілими

родами аж до зими 1919 р. Навіть більше заможні службовики випродували останні здобутки своєї довголітньої праці, щоби витривати до хвилі, коли покликані чинники уможливають поворот до праці на умовах згідних з честю і правами службовика. Одночасно старалися представники службовиків переконати центральні польські влади про слушність становища, та про страшне положення українського службівництва. Не годиться при тім промовчати, що може не поєне, але всеж таки деяке теоретичне

зрозуміння свого становища нахилили представники службівництва в центральні польські уряди.

(Продовження буде.)

Польща.

Справа Східної Галичини в польському соїмі.

На засіданні польського соїму дня 30. мая внесла ППС. нагний внесок в справі автономії Східної Галичини. Посол Дашинський, мотивуючи цей внесок, підкреслює, що є кінцевою річю утворити в Східній Галичині краєвий соїм і владу, відвічальну перед тим соїмом. Проти нагlosti внеску промовляв Заморські, підкреслюючи, що не вільно тої справи полагоджувати відрубно від інших польських справ, а ще в теперішній хвилі, яка не надається до того, щоби квестіонувати права Польщі до Східної Галичини. В голосуванні наглись внеску відкинуто, внесок відіслано до конституційної комісії.

Гор шне-шлеська справа прозомінається.

З Варшави доносять: Між представником Польщі і делегатом Німеччини панує різниця поглядів що до речинця, який Рада амбасадорів предвиділа для обсади Горішного Шлеська по підписанню польсько-німецької умови. Тому тою справою, то є інтерпретацією рішення ради амбасадорів, займається знову сама рада амбасадорів. З приводу тих труднощів, що їх виказали останні переговори, обсада признаної Польщі частини зможе відбутися щойно пізніше. (АВ.)

Німецька опозиція в справі Горішного Шлеська.

„Кур. Льв.“ пише: Дня 15. мая польський і німецький делегат підписали женецьку умову. Від того часу вся німецька преса старається вмовити в опінію Німеччини й світа, що поділ Шлеська є насилством, яке поповнено на Німеччині по її пораженню, і тому ані з точки права, ні становища етики не може Німеччини зобов'язувати. Поважає опертя для такого становища знайшла німецька преса в заяві німець-

кого представника Шіферера, який перед підписанням умови в Женеві заявив в своїй промові, що він сам мусить той договір підписати, але німецький народ ніколи не зречеться тої частини Г. Шлеська, яку при-знано Польщі.

Подї на Гор. Шлеську.

Недавно почали Поляки перебирати під свій заряд залізниці. З того приводу прийшло до сутичок між Німцями й польськими залізничниками в Глівіцах. Німці побили й поранили Поляків, так, що ті повтікали до Катовиць. Досі втікло около 300 Поляків.

Польська преса доносить, що німецькі ексцеси поширюються далі по всіх місцевостях тої частини Гор. Шлеська, яку мали би перебрати Поляки. Німці ходять громадами по вулицях і б'ють та калічать Поляків. В Пісковіцах, Лобендах і Гоївіцах є чимало ранених і потурбованих Поляків. Протипольські виступи були зорганізовані Німцями з гори й розпочалися з хвилею, коли Поляки почали перебирати залізниці.

В Катовицях Поляки на вістку про події на в Глівіцах побили кількох Німців. Катовицькі польські залізничники домагаються усунення Німців з урядів за усунення Поляків в інших містах.

Коаліційна влада зорганізувала спеціальний суд для розслідування останніх подій.

Радянська Україна заминула границі перед Пальцею.

З Підволочиського доносять до „Газети Поранної“, що недавно вийшов від уряду рад. України обіжник, який перериває всякі торговельні зносини з Польщею й замикає свої границі на цілім просторі польсько-українських кордонів. Це має стояти в зв'язку заключеного в Рапалло німецько-російсько-українського договору і має не лише чи-

дів іноді можна спостерігти риси нечестності, шаржу, штучності.

Можна з певністю сказати, що колиб найшовся такий Українець, який би ніколи раніш танків не бачив, і перший раз у житті побачив зразу національні танки різних народів, то він одразу ж інстинктивно розпізнав би, де саме є його рідний танок.

І правда, яка ж то є величність краса: сполучення чудової музики або пісні з українським же національним танком! Тут то і виявляється могутньою велика душа народу. Але ж виконання мусить бути бездоганно добре.

Найчастіш вживаема назва українського танку є гопак. Крім того зустрічаємо ще багато інших назв народних танців, як: козак, козачок, чумак, журавель, коломийка, бичок, виступці, гайдук, голубець, горлиця, земська, вербунка, дудочка, манджарка, метелиця, недоступ, обертас, санджарка, санджарівка, тропак, троян, чеберячка, шумка, стріанка, аркан. В книзі В. Олександрова „Складка, альманах“ є такий вираз: „Грала Земської, Санджарки і Вербунки і Манджарки і Метелиці меткої, грала й Дудочки швидкої, і Горлиці й Козака і гучного Гайдуса“.

По кількості танцюючих осіб українські танці бувають сольові,

парами, гуртові, колон, хороводи. Трудні фігури в танцях звуться викрутасами.

Однак ж з сумом мусимо сказати, що наш національний танок, ця чудова риса народу, яка рядом з пісню й музикою є найкращим виразником душі нації, був на протязі кількох останніх століть в повному занепаді.

Лише село зуміло за весь час нашої національної неволі заховати в собі всі типічні знаки нашої культури, як мову, спів, убрання й інше, і зберігло також правдиву красу нашого танку до хвилі національного відродження і визволення.

Багато пісень в народі зберіглося нероздільно з іграми, танками та хороводами, як наприклад: веснянки, весільні, купальські, хоровадні (танки — така назва пісні, гаївки, коломийки, шумки, талалайки), обрядові (колядки, щедрівки, петрівочні, петрівки, троїцькі) і багато інших.

Всякі ігри і танки раніш водились в народі під пісню, а вже пізніш став уживатися музикальний інструмент, як чинник за для піддержування ритму танкового. Навіть і зараз по селах дуже охоче танцюють під пісню. Отже від музики або пісні залежить темп ритму і характер танку.

Наша сільська молодь вважає свій танок за найкращу, найрадіснішу забаву, любить його і водить танок з повагою.

Правда, можна було бачити наш танок крім села і в інших колах населення України, але це вже не був чисто народний танок, а витвір з чужосторінними домішками. Часто являвся на сцену на Великій Україні так званий „малоросійський гопак“ і був він дійсно малоросійським, себто слабенькою пародією чи імітацією нашого національного танку.

Іноді в театрах або на вечірках український танок вживався під мелодію козачка лише як необхідний аксесуар веселі театральної пєси. По суті найчастіш це була ексвілібристка в українській одежі.

Тяжкі підневільні часи життя нашої нації прикро відбилися, як я вже зазначив, і на розвитку національного танку. Але ж як раз тепер, підчас найтяжчого свого поневолення, ми переживаємо, хоч це й дивно, період відродження нашого народнього танку і взагалі період прогресу нашої плястики.

Першу пєгину для відбудови національного танку положив В. Верховинець (Костів), автор книги „Теорія українського народнього танка“, яка вийшла у Києві в 1919 р. Верховинець зібрав, обробив і

систематизував матеріали по танку. На жаль, ми не маємо ніяких відомостей про дальнішу діяльність п. Верховинця на цім полі.

Нарешті в невеличкій сімї Українців, перебуваючих з кінця 1920 р. за дрютами інтернування в Польщі, зявилась, росте і шириться здорова ідея розвитку національного танку, як мистецтва. Саме зараз на старих, може з деяких боків і відживших основах утворюється нова форма українського танку і української плястики, утворюється цілком самобутньо, ні від кого не перейнята і далека від послугування нижчим інстинктам людських пристрасей.

Перед нечисленними знавцями українського танку виринуло нове завдання: зібрати всі багатства цієї царини, що здавна живуть в народі, зібрати їх пильно, обережно і з любов'ю в одній цілі і систематизувати, очистити їх від усього чужостороннього, показати світові наш народній танок в повній його красі і таким побитом вернути рідному танкові його історичну славу. Інакше кажучи, саме тепер прийнята раціональна постановка справи українського національного танку, як мистецтва.

Хтож це саме є той діяч, що ставить наново таку важну в нашій національній відродженні справу?

Маю на увазі артиста Украї-

то економічний але й політичний підклад. На деякі товари, які можна буде допустити з Польщі на Україну, наложив рад. уряд величезне мито, платне виключно в золоті. Часопис звертає увагу на повагу тим робом витвореної ситуації й допомагається від польського уряду відповідних протимір.

На іншим місці подає та сама газета, що у Львові покінчено саме переговори з рад. делегацією, на якій чолі стояв І. Сік, в справі залізничного руху між Польщею й Україною. Переговори покінчено щасливо та з огляду на вище зга-

даний розпорядок харківського уряду, остання умова остане хіба мертвою буквою.

Червона плахта.

„Слово Польське“ з 31. мая ц. р. відає на нас за відвертя його за- ітих „ревелаций“ про „К.О.Б.У.С.“, та взиває поліцію, щоби прийшла до його редакції і діткнулася тої страшної червоної плахти, якою являється для „Слова і Ски“ про- скрипційна листа того апокаліптичного „терористно-гайдамацького гнізда“.

Фрагменти лихоліття.

I.

Ч. 108/пр.

Староство в Рудках, Рудки дня 25. квітня 1922. До Преподобного Отця Стефана Онишкевича, греко-католика, пароху в Купновичах старих. Тутейшим ореченням з дня 5. жовтня 1921 ч. 18436, сказано Препод. Отц на підставі §. 11. ціс. розпорядження з дня 20. квітня 1854 В. д. з. ч. 96 за прекрочене §. 7. того ціс. розпорядження поповненого через незголошення як конфінований на постерунку Поліції Паныствова в Купновичах нових по мисли зарядження Староства з дня 20. вересня 1921 р. ч. 330/пр. на кару арешту через 7 днів без заміни на гривну. Залатваючи рекурс Преподобного Отця против тому ореченню Воевідства у Львові рішенням з дня 19. цвітня с. р. ч. 1748/22/г. затвердило заціплене оречення з при- зин в цілости, а що до кари знижи- до тую візгляду на старий вік Преподобного Отця до 3 днів арешту. — Заразом змінило Воевідство підставу правну заціпленого оречен- ня в тім напрямі що Преподобний Отець не стосуючися до наказу Ста- роства опертого на приписі §. 3. уст. „ц“ закона з 5. мая 1869. В. д. з. ч. 66 стався провинним перекро- чення повисшого § фу а кара опе- рає ся на приписі §. 9. того закона. Від сего рішення Воевідства по дум- ці §. 3. розпорядження міністерияль- ного з дня 31. січня 1860 В. з. д. ч. 31. нема дальшого рекурсу. О тім Преподобного Отця повідомляю з візванем безпроволочного зголоше- ня ся в Суді повітовім в Рудках в ціли відбуття кари арешту.

Староста:
Підпис нечиткий.

Б. п. посол. о. Онишкевич дав ініціативу до збирання підписів на петиції проти конскрипції в селі

Купновичі старі. Коли громада о- перлася конскрипції, то староство засудило о. Онишкевича за „агіта- цію“ проти конскрипції на конфі- новання і зголошення 3 рази ти- жнево в жандармерії сусідного села, а за те, що не хотів вписатись до конскрипції, на 1200 мп. або 60 днів арешту. Тому, що о. Онишкевич не зголосився ні разу в жандармерії, бо, як казав, це не кара, а пони- ження його чести як священика, то за це наложено на його повищу кару.

II.

Дальші заборони Каужи в у. п. т.

Rawa ruska dn'a 23. III. 1922.
L. 92/пр. ex 1922.
Hrebenne—Siowarzyszenie „Ukraińskie Towarzystwo im. T. Szewczyński, zarys statutu.

Do

W'elebnego ks. Stefana Nyczaja gr. kat proboszcza w Hrebennem.

Odnosnie do wniesionego poda- nia do Województwa lwowskiego o zatwierdzenie statutow wyz wymienio- nego Towarzystwa zawiadam am Wlb. Księdza, aby zechciał podczyc reszty podpisanych na prośbie zażycieli, że aż do uzyskania potrzebnego zezwo- lenia Województwa nie może Towa- rzystwo to rozpocząć działalności.

Starosta:
(Підпис нечиткий).

Пам'ятайте про пресовий фонд „Громадського Вісника“! — Жертви просяться слати до Кра- євого Союзу Кредитового у Львові (Гинен ч. 10.) на білу- чий рахунок „Громадського Ві- сника“.

ського Державного Театру Василя Кириловича Авраменка. Після ева- куації Українцями в листопаді 1920 року Каманія Подільського, п. Авраменко попав в табор інтернова- них українських військ, що коло м. Калиша.

В недовгому часі артист звер- нув на себе загальну увагу таборян своїми блискучими виступами в та- боровому театрі.

Під впливом виступів п. Авра- менка всі в таборі захопились рід- ним танком, навчились цінити і лю- бити цю забуту галузь народної творчості.

Незабаром в таборі утворилось „Товариство відродження національ- ного танку“, яке заснувало і школу національного танку. Цією школою і керував весь час п. Авраменко. Майже всі молоді і здорові табо- ряне пройшли курс цієї школи... З огляду на неможливість в тяжких таборових умовах провадити нав- чання в школі в день, школа пра- цювала ціліснічкі ночі...

Дехто з учнів артиста, що лю- блять національне мистецтво і ро- зуміються на ньому, добре допо- могли артистові, щоб поставити справу на відповідну височінь.

Невдовзі п. Авраменко став аробувати свої сили і поза табо- ра, виступаючи то сольо то вже разом зі своєю школою спочатку

в інших таборах українських військ в Польщі, а далі в місті Ка- ліші (в вересні 1921 р.) перед поль- ською публікою.

Скрізь артист і його вихованці мали незмінний успіх, який навіть поліпшив становище таборян, бо Поляки після цих виступів ставились до них з більшою повагою і сим- патією, ніж раніш.

Починаючи з лютого ц. р., ар- тист виводив турне по різних мі- стах Познанщини, а також з не- змінімним успіхом виступав у Варшаві, Лодзі, Кракові й інших мі- стах Польщі. Усюди артист тішив- ся оваціями публіки і здобув при- хильність до себе з боку преси.

Як же п. Авраменко дивиться на ту справу, яку він так щасливо почав?

Артист має на меті піднести справу українського танку на від- повідачую його цінності і значінню височінь.

Принципи, на яких повинна ба- зуватися раціонально поставлена справа танку, це:

- 1) правдива естетика мистецтва;
- 2) національний елемент в ньому;
- 3) художнє розуміння його цілі в процесі розвитку і вільної твор- чості, свободне від замкнутості, шовінізму і безкритичного насліду- вання.

(Докінчення буде.)

Шевченківські свята.

Браташі ад Сілець Баньків.

Старанням тут. інтелігенції від- бувся дня 14. V. с. р. в салі чи- тальні „Просвіти“ концерт в честь Т. Шевченка. Мимо того, що кон- церт через декого відкладали з не- ділі на неділю — випав він дуже гарно. Прибрана сая була напов- нена по береги місцевими й поза- місцевими селянами, найбільше мо- лодіжю. Концерт розпочався від- співанням „Заповіту“, почім виго- лосив вступне слово тут. парох о. Пелех. Відтак слідували деклямації

і хороспіви. Хори вишколив дуже гарно п. Дідусь, котрий багато ча- су і праці посвятив на те, за що в імені всіх присутніх складаю йому сердечну подяку. Гарно віддекляму- вав п. Василишин „Наймичку“. Ду- маю, що й на будуче п. Васили- шин окажеться працюючим і стане добрим приміром для селян. Свято закінчено відспіванням гимну „Що не вмерла Україна“. Дохід з добро- вільних датків 2000 мп. призначено на українських інвалідів.

Присутний.

РІЖНІ ВІСТІ.

Вдоволяння відповідь Імеччини.

Французька преса потверджує, що остання німецька відповідь в справі сплати відшкодовань, пере- слана комісії відшкодовань, є на загаль вдоволяюча. Комісія поробить в ній тільки дрібні поправки, а що до деяких неясних точок будуть засягнені інформації в німецькій ко- місії.

Англійська преса підчеркує з за- доволенням, що зайняте тепер Ні- меччиною раціональне становище в справі репарацій вплинуло вже додатно на звижку курсу німецької марки, яка протягом одного дня піднеслася о 60 пунктів. Є також надія, що завдяки останньому ста- новищу Імеччини, її буде можна скорше прийняти в склад Союзу Народів.

В обороні Литви з Виєнщини.

По інформаціям „Літви“ (ч. 89.) з Женеви, на домагання Іманса, ко- трому представники Литви виясни- ли докладно справу арештів і ви- селень Литовців з Вильна, Аскена- зи мусів підписати декларацію, що польський уряд не буде ставити пе- решкод і не буде переслідувати тих, що хочуть вернути до Вильна“.

Англійська остерога п'д адресою Франції.

„Обсервер“ обговорюючи ан- глійсько-французькі взаємини, ствер- джує, що помиляються ті Францу-

зи, котрі думають, що Льюйда Джорджа не підпирає вся англій- ська публічна опінія. Голоси преси Норскліфа не є висловом англій- ської опінії. На випадок, коли би Франція на власну руку обсадила область Рур, перестане тим самим існувати антанта. Більшість ан- глійської, італійської і американської людности, а також неутральні, до- магаються ревізії версальського договору. Денник цей є думки, що треба також перевести зміни в те- риторіях Східної Європи.

Совітська преса про вилід конферен- ції в Генуї.

Совітська преса обговорює бі- лянс генуєнської конференції, а го- ловно відношення Льюйда Джор- джа до російської справи і підно- сить його змагання наблизитися до Росії, як могутчого чинника еконо- мічної відбудови.

По думці цієї преси, Льюйд Джордж не є засадничо ворогом зближення до совітської Росії, о- дначе йому ходить о узгляднення англійських інтересів. Совітські ча- сописи підносять далі приязне від- ношення англійської делегації до Росії і стверджують, що призначення совітів „de iure“ західними держа- вами, мусить бути довершене і то в короткім часі. Опінія промисло- вих англійських кругів є за уділен- ням Росії кредитів, при відповіднім запевненню гарантій і ринків збуту для англійських товарів.

ТЕЛЕГРАМИ.

Справа границь серед Європи.

Париж (ПАТ.) Авас. Поан- каре предложив палаті депутатів проект закона про ратифікацію до- говору, що відноситься до границь середньої Європи, а підписаний в Севр 10. серпня 1920. Францією, Англією, Японією і Чехословаччи- ною, до котрого то договору Ру- мунія і Югославія зголосили своє приступлення заявою з дати Па- риж 28. жовтня 1920. і 6. серпня 1921. р.

Німецька відповідь.

Париж. (ПАТ.) Авас. Німець- ка відповідь, вручена комісії відшко- довань дає передівсім обширне представлення доходів і розходів держави, потім заявляє, що прави- тельство старатиметься не допус- тити до дальшого зросту державного воєнного довгу, але ці старання могутимуть мати успіх лише при по- мощі загр. позички. Наскільки би задуманих успіхів не осягнулося, тоді знову реформується фіскаль- ну податкову систему на ширшій основі. Дальше приймає нота прин- цип контролі з застереженням нена- рушення суверенности німецької держави та ненасилування принципу тайни масткового стану держави. Гарантійний комітет комісії відшко- довань контролюватиме доходи і розходи держави. Дальше говорить нота про способи, які малося би приміняти в цілі перешкодження дальшому відпливови німецьких ка- піталів за границю, та щоби спри- чинити поворот капіталів до Німеч- чини. Вкінці згадує нота закон, за- безпечуючий автономію держ. бан-

ку і заповідає в найблизшому часі віднову оголошень всяких статис- тичних дат.

Продовження мораторії Німеччини.

Берлін. (ПАТ.) Берл. Цтг. ам Мтг. доносить з Парижа, що репараційна комісія відбула офіцій- не засідання, на котрім заявлено, що комісія тепер вдоволена з німецької відповіді і що в відповіднім зві- домленню до берлінського прави- тельства признає провізоричну мо- раторію дефінітивно продовженою до кінця ц. р.

Вибори до мадярських Нар. Зборів.

Будапешт (ПАТ.) ВКБ. Ре- ченець тіснійших виборів до Нар. Зборів усталено на 5. згл. 11. червня.

Д. Джордж не буде говорити про репарації.

Берлін (ПАТ.) ВКБ. По до- несенням льондонських часописів Л. Джордж постановив не говори- ти в палаті громад на тему репа- рацій. Коли представники робітни- ків дізналися про це, звідомили його, що справу репарацій пору- шать у формі інтерпеляції і дома- гатимуться відповіді.

Договори ватінгтонської конференції в англійському парламенті.

Ліфилд (ПАТ.) Радіо. Ан- глійське правительство задумує предложити парламентови комплекс договорів, закладених на ватінг- тонській конференції.

До всіх вірних Громадян м. Львова!

Надходять Зелені Свята! З цим святом наш Народ зв'язав також свято померлих, свято поминанок. Тож в той традиційний день згадаймо пам'ять тих, що найбільше заслужилися для відбудови нашого спільного життя та добра. Народний звичай перетривав століття. Ще й тепер з сільської церкви на Зелені Свята йде процесія на могилки поминали покійників.

І цього року нехай ні одна Громада, ні одна Парохія не забуде віддати поклін та відправити молебень усім померлим, а також і тим, що впали в боротьбі за Правду та Справедливість. Тим більше львівська Громада повинна своєю присутністю віддати пошану та згадати тих героїв в той задушний день. Львівський Деканат взиває усі церковні Брацтва, Товариства та усіх вірних Громадян міста Львова, щоби взяли участь в спільній процесії в ті дні.

Порядок Свята:

Неділя 4. червня: Процесіональний похід вирушить на янівський цвинтар. Збірна точка усіх процесій та Товариств о год. 3 тій по полудни біля церкви св. Преображення (вул. Краківська), крім процесії церкви св. Юра, яка очікуватиме на вулиці Зигмунтівській і замкне процесіональний похід.

Понеділок 5. червня: Процесіональний похід вирушить на личаківський цвинтар. Збірна точка усіх процесій та Товариств в тім самім часі і в тім самім місці, що попереднього дня, крім процесії церкви св. Петра і Павла, яка очікуватиме біля своєї церкви. На обох цвинтарях панакхиди з проповіддю. На випадок непогоди в неділю дня 4. червня процесіональний похід вирушить слідуєчого дня не на личаківський, а на янівський цвинтар.

Взивається усіх учасників, як першого так і другого дня до зберігання як найбільшого порядку підчас походу і на цвинтарях.

Нехай хоч традиційні Зелені Свята, дні народних поминанок, пригадають нам пам'ять тих, хоч не усіх нам іменами відомих, то однак усіх своїми ділами добре знайомих покійників.

1-2
о. Леонтій Куницький, декан.

НОВИНКИ.

— Проти довжиків, які побрали в Земельнім Банку Гіпотечні у Львові в 1919 році (в часі безробіття) вклавши позички, а досі не погасили, ще тих векселів, змушений Банк вже протестувати і вносити до суду о наказ заплати. Звертається увагу П. Т. довжиків, що коли негайно до кількох днів погасять справу в касі банку (у Львові, вул. Підвалля ч. 7), то можуть ще запобігти тим так непропорційно дуже великим коштом, які спали би на них.

II. 2-3
— Конфіскація. Вчорашнє число (81) „Громадського Вісника“ з дня 1. червня 1922 сконфіскувала львівська прокуратура за більшу половину статті „Заклик в справі Української Національної Позички в Америці“ (рубрика: Українські справи) та за одно речення в новинці „Яким правом?“ (37).

— Інженерські дипломи на чеській техніці в Празі одержали дня 26. мая Стефан і Ярослав Індишевські з Раківця, п. Богородчани.

— Жертва „Народної Торговлі“. Для вшанування пам'яті б. п. д-ра Ілліасного - Сельського призначила Управляюча Рада „Народної Торговлі“ на останнім своїм засіданні 100.000 мп. на добродійні цілі.

— Як польський посол платить дачину. „Газета Варшавська“ з дня 29. мая ч. 145 пише: „До Гіполіта Слівського, будівельного підприємця, який мешкає в урядженім з комфортом „Європейським готелі“, зголошувався вже двічі дня 19. і 24. мая старший постеручковий III. Ко-

місаріату К. Кленевскі в цілі виегзовання від нього залягаючої данини в сумі 1.400.000 мп. і карі за спізнення в плати в сумі 225.000 мп. За обома разами посол піднесеним голосом і обидливими словами категорично відмовився від заплачення данини, мотивуючи цим, що одержує за низькі посольські діти. Управитель Комісаріату звернувся до Сейму, щоби той примусив Слівінського, заплатити данину.

— З морального розладу. В Турції переведено в останніх днях ряд сензаційних арештовань між тамошніми „обивателями“ (Поляками). В останніх часах доконано в місті кілька вломів переважно в жидівських склепах. Слідство виказало, що аранжером тих злодійських виступів був син тамошнього міліонера Тадеуш Л., який дібрав собі гідне товариство й випорожнив кільканайцять склепів і, приватних мешкань. Виявилось також, що вкрадені товари „відбирав“ властитель каварні і діяльний член „Розвою „Зигмунт Ф.“ („Хвіля“).

— „Українське Чорноморсько-Балтійське Торгавельне та Транспортне товариство „Негропонт“ у Данцігу“ (St. Elisabethwall N. 9) відкриває в своїому льокалі у Данцігу постійну виставку української промисловости, продуктів сільського господарства та кустарних виробів. Усі заінтересовані організації, спілки, фабрики та фірми просяться заздалегідь сповістити про згоду виставити свої продукти та зголошувати експонати для виставки.

— На потоплючій кораблі. Преса доносить деякі подробиці про затоплення англійського корабля „Егіпет“, головню про страшні сцени, які мали місце на його покладі. Велике число цивільних подорожних згинувло передісмі тому, що більшість залоги становили індійські матроси, які спричинили своїм диким захованням нечувану паніку. Вони викидали пасажирів з ратуноків суден, всідаючи самі, хоч це регуляміном їм не дозволене. Були однак і герої, що в часі катастрофи задержали зими кров і жертували себе за других. На пр. один друкар з Доверу віддав добровільно свій ратунковий пас одній молодій жінці, яка тим робом уйшла смерті, а він кинувся в море і втонув. Найкраще держався корабельний телеграфіст. Він стояв вірно коло апарату й раз у раз вислав в світ депеші о ратунок (клич! „S. O. S.“). Коли вода заливала його по пояс а на кораблі не було вже живої людини він згинув на удар серця. Загалом на кораблі згинувло 102 люда. Затопилося велике майно м. и. півтора мільона англійських золотих монет.

— Тропікальна спена. З Лондону й Парижа доносять про незвичайно велику температуру, яка досягнула 24. мая в Лондоні 89° Фаренгейта а в Парижі 32° Цельсія. В Німеччині настала вже з початком мая така гаряча, якої ніхто не памятає. Впало чимало людей від удару. Позамикано школи. Предсказують, що й до нас зайде хвиля тої жарі. Ще того бракувало.

— Третична доба. Світовий дослідник Вільгельм Шустер-Ф. Форстнер предвиджує поворот гарячого клімату й життєвих відносин третичної доби: безпосередно перед „ділювіом“. Свої здогади оскуює вчений на таких природних звищах, як лет птиць і вандрівки звірят. Констатує, що чимало родів звірят — в тім 70 родів птиць — поширює свій район чимраз далі на північ, багато перелетних птиць стає сталими, а деякі з тих, що їх ледяна доба посунула на схід, вертають тепер знову ближше Заходу.

— Товариство наукових викладів ім. Петра Могили уряджує в салі „Української Бесіди“ в четвер 1. VI. виклад д-ра О. Тисовського на тему: „Теорія еволюції“, в п'ятницю 2. VI. виклад д-ра Баля на тему: „Індивідуальні типи едсихольогії“.

Початок о год. 5 по полудни. Вступ вільний.

— 3 Театру. Нині третій раз „Відьма“, романтична опера Я. Ярославенка, завтра бенефіс Ол. Загарова, вистава Гоголевої комедії „Ревізор“.

— Почавши від празника Зіслання св. Духа кожної неділі і свята о год. 12 читана Служба Божа у відновленій каплиці трьох Святителів при церкві Успення Пр. Д. Марії. В тій церкві співає кожної неділі і свята мішаний хор під управою п. Гнатковського і виявляє з своєї задачі вповні вдоволяючо.

— Подається до загального відомого, що в половині червня відбудеться концерт скрипака, знаного із своїх виступів за границею. Роман Придаткевича, абсолютвентна музичної Академії у Відні.

1512 1-2

Лист до Редакції.

Шановні Панове!

Інструкторська Колегія Союзу з приводу допису в ч. 95 газети „Рідний Край“, під титулом „3 Кооперативної Волині“, в засіданні з дня 20. б. м., винесла таку резолюцію-постанову, до якої в цілому приєдналось і Правління С-зу:

„В газеті „Рідний Край“ від 14. Травня 1922 р. в статті „3 Кооперативної Волині“ невідомий нам К. Добірко силкуючись висвітлити в духові „Рідного Краю“ життя Волинської Кооперативної, бере під особливу свою опіку Кременецький Союз Кооперативів явно провокаційно подаючи відомості про його працю як в сучасний мент, так і пляни такої в майбутньому. Не рахуючи потрібним уділяти цій справі більше місця і часу, Інструкторська Колегія Кременецького Союзу Кооперативів, котрого робота цілком відповідає завданням його, як української кооперативної організації другого ступня, стверджує, що подані в згаданій статті відомості абсолютно фальшиві і явно провокаційні, що вони направлені на розбиття солідарности Волинської Кооперативної і мусять бути відкинені як брудна свідомі інсинуація.

Вороги нашої роботи шукають шляхів до зруйнування її.

Ми закликаємо всіх наших товаришів бути уважними та сугубо обережними і вперто продовжувати роботу по плянові ухваленому Волинським Кооперативним Зіздом від 21—23. квітня ц. р.

Подаючи вищенаведену резолюцію-постанову, ласкаво прохаємо про вміщення її на сторінках одного з найблизчих чисел Вашого поважаного часопису. — Ч. 819, 27. травня 1922 р. м. Кременець.

З поваженням

Кременецький Повітовий Союз Кооперативів на Волині, сп. з обм. відп.

Всеукраїнський Студентський Конгрес.

В днях 20—30. червня 1922 відбудеться в Празі Всеукраїнський Студентський Конгрес при участі делегатів Українських Студ. Громад у Галичині, Києві, Харкові, Кам'янці і т. д., у Варшаві, Кракові і т. д., у Празі, Берні, Пшібрамі і т. д., у Софії, Загребі, Леобені, Відні, Берліні, Женеві, Парижі, Римі, Каїро, Тунісі, Америці, Харбіні, — та співучасти своїх і чужих культурно-освітніх інституцій та визначних діячів на полі науки і шкільництва, а також чужого студентства.

На денному порядку головню: Наша висока школа, Ідеологія студентства, Всеукраїнський Студ. Союз, Централізація допомоги нашому студентству.

Українські Студ. Громади, які з якоїнебудь причини не стояли ще у зв'язку з нами, — зголосіться мерщій до Організаційного Комітету.

Старше Громадянство прохаємо о участь і підпору.

Всі українські часописи прохаємо о передрук. Адреса: Ukr. Akad. Spolek, Praha, Hlavní pošta, příhradka 411. (Для Орг. Ком.).

Організаційний Комітет Конгресу Українського Студентства в Празі.

Присилайте жертви на будову пам'ятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союзу Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вил., ин. 40.000.

† Помертві згадай.

Михайла Лотоцького, донька бл. п. о. Михайла Лотоцького пароха Бродів і почетного крилошанина митроп. кашітулі померла дня 8. мая по довшій і тяжкій недужі, проживши 80 літ. В. й. п.!

Григорій Васильович Лепеха. Страшну втрату понесло Українське Правниче Товариство (наддніпрянське), в Ченстохові, вмер від сухіт один із основників Товариства, член Київської Ради Григорій Лепеха.

Чистокровний Українець з походження, родом з Прилуччини, Григорій Лепеха в час відродження України в 1917 р. одним з перших став в ряді активних і свідомих українських правників, щоб боротись за волю і відродження Вітчизни. З надзвичайним запалом віддав він з перших же днів революції весь свій час українським громадським справам, працюючи головню в Українському Правничому Товаристві. В колах правничих небіжчика знали всі і всі любили і поважали, бо не можна було не любити і не поважати цієї ідеально-чесної, ідеально гуманної людини, в грудях котрого билось шляхотне „золоте“ серце. В правничій громаді в Києві Григорій Лепеха виявляв в своїй особі „єдність“ самого Товариства. Але він в своїх змаганнях не обмежувався виключно інтересами кол правничих: він тяжко переживав кожний удар по українській державности, дійсно боліючи за свою дорогу Вітчизну. Треба було бачити — з яким сумом, з яким жалем дивився він вже тут, на еміграції, на той страшний моральний розпад, який, на жаль, так ясно виявився в колах української еміграції, мріючи весь час про наступ нового періода „відродження нації“.

В час гетьманщини небіжчик займав посаду Предсідателя Київського Повітового Зізду по обранню київського земства і колегії мирових суддів. Гетьманський міністр юстиції Романов незаконно усунув п. Лепеху з посади і призначив замість нього „руського чиновника“ із „малороссов“...

Однак не час згадувати се все над свіжою могилою дорогого Григорія Васильовича! Настане час, коли його світла пам'ять буде вшанована як слід, не тут, серед розпачливої атмосфери еміграційного життя, а там на Великій Україні в золотосіявому Києві, який залишив небіжчик, щоб вже ніколи не побачити вдруге.

Спи-ж спокійно, патріоте рідної землі! Знай, що пам'ять про тебе ніколи не загасне в наших серцях, а в анналах Українського Правничого Товариства твоє ім'я запишеться на завше золотими літерами, як одного із найкращих виразників його високих завдань та ідеалів!

Р. Л.

Кожний Українець і кожда Українка повинні стати членами Товариства

„ПРОСВІТА“.

1-3 Річна виладна 240 Мп.

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ВІСНИК.

Діточий захист в Тернополі.

Захист для сиріт, удержуваний філією українського краєв. Т-ва охорони дітей, існує у нас від 1917 р. Передше була „Руська захоронка“, якої існування перервала всесвітня війна в р. 1914. Захист поміщувався до р. 1920. в приватнім домі при вул. Качали, а від 1920. в заведенню кн. Острожського, котре є заведенням для старців. Нагляд і опіку над Захистом виконує шість сестриць, служебниць Пр. Д. Марії. Сиріт було спочатку 32, опісля число їх шораз зростало, а тепер є їх 86.

Захист був одинокою українською інституцією, що після приходу польських властей в 1919 р. не перервала своєї діяльності і перша в тих невідрадних відносинах почала виступати публично, чи то через прилюдне збирання датків на свої цілі, чи улаштуванням загальних зборів, пописів і концертів. Вже в 1919 р. було улажене свято св. Миколая. Мило і відродно було тоді почути, як серед загального занепаду і пригноблення зі сцени перший раз роздалися звуки українських віршів виголошених 8-4 рітними дітьми.

Та як з одного боку це явище було незвичайно миле і відродно, так з другого жаль стискав серце, коли було дивитися на ці змучені і бліді лича сиріт, зданих на чужу і неласку людей.

В шк. році 1920/21, як довго сиріт було небагато і Захист розпоряджав більшою кількістю кімнат, були при ньому й свої 2 учительки і школа, як се буває по інших захистах. Колиж число дітей подвоїлося і майже потроїлося, як теж на зарядження польських шкільних властей, треба було школу звинути і шкільну салю обернути на мешкання для дітей. Тепер діти ходять до українських паралелюк польської нар. школи ім. Міцкевича, як тепер називається перетворена передвоєнна українська школа ім. Шевченка.

Як сказано, захист містить 86 сиріт, головню воєнних, з чого одна третя походить зі самого міста, а решта з сіл повіта, а деякі є навіть з сусідніх повітів (Збараж і т. д.) і всі вони поміщуються в комирному в 4 маленьких кімнатах. Аж жаль збирати глядіти, як ці діти — жертви людської жорстокости, опущені долею, — тиснуться в тих кімнатках сплюнувши по двоє по троє на одному ліжку!

Та ці 86 сиріт ще далеко не всі, яких би можна назбирати в місті і повіті. Безнастанно, майже щодня, голосяться до Захисту нові люди, котрі хотіли би помістити людські сироти в захисті, та ізза нестачі місця мусять відходити з нічим, і діти, які колись могли стати чесними і корисними горожанами, мусять пропадати.

Постійно користує захист з американської кухні в формі щоденних сніданків, а краєвих субвенцій за 1921 р. одержав 290 тисяч марок на 3 мільйони загальних видатків (!). Головним жерелом доходів являється отже громадська жертвенність, до котрої захист й удається постійно чи то в формі вуличних збірок в місті, чи збиранням датків по селах, головню в натураліях, чи улаштуванням прилюдних пописів, концертів і вистав, з яких остання відбулася дня 7-го мая с. р.

Найбільше однак дається відчувати брак власного дому, котрий міг би помістити щонайменше 200 дітей, а на збудовання якого Захист не має жадних фондів. В минувшому році прислав був о. Лотович з Америки значнішу суму, а саме 303 долари, але ці захист зужив на удержання. Бувдовз дому

лежить в проєкті заряду і буде предметом найближчих заг. зборів, які відбудуться з початком черня с. р. Додамо від себе, що реалізація цього проєкту лежить так в конечности, щоби не давати пропадати або виходити на виродків суспільности соткам неповинних дітей, як теж повинна стати пунктом чести так міста як і повіта, тим більше, що рада міста зарядила якраз з цих днів статистику сиріт, очевидно щоб їх евентуально взяти під свою опіку і виховувати в своїй душі.

С. С.

Нілька заміток про українські народні школи в Тернополі.

Давна австрійська статистика вказувала в місті Тернополі більше число населення українського як польського, а навіть і теперішня „польська“ не знайшла великої більшости польської, хоч до Польків приписано багато населення грецького обряду. І число шкільної української дівчорі зовсім не менше, як польської. На заспокоєння своїх потреб на чолі шкільництва мають Польки 4. народні школи жіночі, і 3 мужеські а українській дівчорі служать одна школа жіноча і одна мужеська під спільною управою, але і ті школи не самостійні, лише числяться паралелюками польських шкіл, хоч перша з них (жіноча) має 11 клас а друга (мужеська) 8.

Фреквенція в обох школах дуже велика, кожда класа переповнена, хоч має паралелюк відділи. Обі школи містяться в будинку української державної гімназії. Школа мужеська має науку до полудня, женська по полудні.

Пригляньмося ближче, як виглядають ті школи під оглядом складу учителів. Вже не справедливо, але проста приличність, колиб про неї в нинішніх наших відносинах можна було говорити, вчмагала би, щоби ті школи були обсажені добрими силами і то українськими, котрі до дівчорі відносились би з любовю і зичливістю. Тимчасом так не є.

В мужеській школі на 8 учительських сил є 5 учителів України і 3 учительки (1 Українка і 2 Жидівки).

Про учительки Жидівки, заняті в тій школі можна сказати, хоч се, що булиши довгий час на селі знають українську мову. За те треба кілька слів присвятити учительці К. Се донька священика, давніше українська патріотка. Та після приходу польських властей заявила голосно в польській зйізії що „z Ukraincami niema nic wspólnego“. Можемо собі уявити, які то благородні думки зуміє заціплювати в серця наших дітей чорна душа ренегатки.

Знову учитель Д., який вправді ще не зірвав отверто з українською громадою, так ревню сповняє свою службу і заслугоє собі на признання начальства, що виучує українські діти виспівувати „Nie damy ziemi!“ Зпоміж 11 сил жіночої школи згадати треба спеціально учительку Польку Посуховську, яка навіть добре писати не вміє, не кажемо по українськи, бож вона вразно і голосно каже, що по українськи не вміє, але навіть по польськи. Якою їдую до української мови вона перенята, вказує се, що уповаючи на попере інспектора і польської народової організації навіть на конференціях промовляє до директора України лише в польській мові і питає інших учительок на конференції, що говорить директор, бо вона української мови не розуміє (додамо, що родом вона з поблизького села, де мабуть і її батьки говорили по українськи.) Так само і при чауші (а ве-

де вона другу класу) уживає лише польської мови і приневолює дітей, що ще навіть польської азбуки не учаться, відповідати в тій мові, „w jakiej ja do siebie mówię“. Очевидна річ, що се нікого з наших опікунів не спинить говорити, що „nie ma ukraińskiej szkoły“.

Друга учителька Зляткесівна (Жидівка) так само не вміє говорити по українськи. Не може вляти в серце української дитини любови до свого і учителька К., вдова по Українцеві, давніше ніби Українка, що тепер стала польською патріоткою і ще говорить вправді по українськи, але лише як нема нікого з Польків.

Заповнювання українських шкіл такими силами, що українську школу лише дискредитують, є нічим иншим, як бажанням з боку шкільної властей, знищити українську школу, бож українських учительських сил є досить, а навіть з тої самої школи учительку П. перенесено на село, щоби зробити місце Полькам.

При обох українських школах є цього року і пята класа, а в жіночій і шеста. Цікава їх історія. Довгі вже літа старалися Українці о основання школи виділової, але без успіху. Колиж тепер нові плани ввели при кожній школі народній 7 клас, зарядив інспектор перевести вписи до класи пятої і при українських паралелюках. Переконалий був, що в теперішніх воєнних тяжких обставинах не буде в тих класах достаточної фреквенції і тим можна буде представити українські домагання безпідставними. Колиж зголосилася така кількість молоді, що треба було творити по 2 паралелюк класи, наказав інспектор ці класи розв'язати а учеників поприділювати до польських шкіл. Щойно рішуча постава батьків учеників, які загрозили шкільним страйком, приневолила його залишити сей експеримент і поки що класи далі існують. Сього року фреквенція була би ще більша, колиб вписи були оголошені в своїй часі; на другий рік, коли вже запевнене існування клас, без сумніву вона значно зросте.

Шевченкове Свято.

Заходом усіх місцевих товариств відбулося у нас дня 26. марта с. р. торжественне Шевченкове Свято, на яке зложилось два концерти, о год. 1. по пол. і 8. вечером. В програмі концертів, як звичайно, входили продукції хорів, сольові, музичні, деклямації і промови.

Про технічне виконання концертів не приходить говорити, а то так тому, що фаховий критик не мав би тут, думаю, що багато говорити, як взагалі до провінційних міст не можна в тім напрямі ставити якихсь надто великих вимог, як і тому, що ціль Свята не були мистецькі продукції, але вшановання памяті нашого великого Громадянина і зеднання наших думок в одну велику ідею. Всеж таки можна тут піднести деякі точки, які дійсно були виконані по мистецьки і могли задоволити навіть одиницю, що, так сказати, відчуває по мистецьки. До них належить деклямація гром. Ів Топольницького „Лічу в неволі“, яка була виголошена вповні по мистецьки, і деякі точки „Бояна“. Не зла була теж деклямація гром. Вацика „Кавказ“, хоч декляматор зараз на початку був узв'язав високо і найсильнішє місце мусіло вийти позаскалю м'яккости. Се є доказом, що і при помочі провінційних сил можна дати щось викинене, коли тільки доложиться більше праці і покличеся до роботи всі розпоряджаєми сили.

За те я хотів би піднести деякі замітки, які мені тут насуваються, і які, як думаю, будуть теж висловом ширшого місцевого загалу. І так по перше, хоч се називається, що Свято улажується спільними силами усіх наших товариств, то всеж таки, як у всьому, так і тут ми повинні змагати до як найбільшого викинення, і такого церковного хору, на мою думку, не треба було впускати на естраду, заки його вишколення не доведено до певної викинености, в чому повинні були потеперішньому його дрігентови прийти з помічю инші дрігенти, особливо що той хор розпоряджає зовсім гарним матеріалом; може порівняння буде за сильне, однак, думаю, ми. Українці, не можемо собі брати прикладу з бачених у нас часто „мистецьких“ виступів „власців“, яких стягається до міста виключно тільки для націоналістичних маніфестацій. Друге комітет повинен був у якийнебудь спосіб запобігти тому, щоб деяким виступаючим особам роблено, скажимо, надпрограмові овації, чого на святочній обході ніяк не повинно бути. А вкінці і промовці, що піднялися виголосити святочну промову, повинні були сказати лиш що найважнішє і подорожцями не обнижати святочного настрою.

І от з тих причин сьогорічне Шевченкове Свято у нас не випало так, як би повинно, і настрої його оставляв дещо до бажання, мимо того, що публіка, особливо на вечірньому концерті, вповні була дописала.

На обох концертах при кінці хори враз з публікою відспівали національний гимн.

Чистий дохід виносив дещо більше понад 70 тисяч мп. і їх відіслано на фонд „Учїтєса“.

При тій нагоді зверну увагу ще на одну вправді маловажну річ, на яку однак в даному разі конечно треба зареагувати. Маю на думці ті подлі кретинські оклики якогось осібняка, які підносились підчас вечірнього концерту і які теж немало причинилися до обниження настрою Свята. Підношу се тим більше, що ті оклики постійно повторюються вже від довшого часу — так від півтора року, — на всіх наших чи то концертах чи театральних виставах (між иншим на всіх виставах Загарова) і, як тут багато людей є переконаних, робить се якийсь провокатор, — з якої сторони, то ми вже знаємо, — умисно, щоби в найбільше піднесених місцях псувати настрої публіки і знеохочувати артистів. Хіба нема ради на сей особливий рід нікчемного провокаторства? !...

П. П.

Т-во „ЧЕРВОНА КАЛИНА“.

яке поставило собі за ціль закріплення традиції визвольних боїв українського народу, видало досі такі книжки:

1. Стр. Календар „Червоної Калини“ на 1922. (скоефі кований) Мп. 500
2. Юза Шкомечик: „Поїзд Мерц“, картини жертв і трудів. 250
3. Василь Софронів: „Бо війна війною“ нариси 150
4. Е. Яворовський: „Серед куль і гранат“, нариси 150
5. „Сурма“ — воєнний спізаник 500
6. С. Тобілевич (Карпенко Кара): „Рідні Гості“, спожини про Галичину 150

Друкується:

Ген. Капустянский: „Похід українських Армія на Київ-Одесу в 1919 р.“ час в III.

На складі:

1. Ген. М. Капустянский: „Похід українських Армія на Київ-Одесу в 1919.“ ч. I. і II. Мп. 500
2. М. Возняк: „Українська Державність“ 250

Замовляти на адресу: Осип Навроцький, 1437 Б. Львів, вул. св. Марка ч. 20. 1-3

ЖЕРТВИ

Пресовий фонд.

На пресовий фонд української незалежної преси зложили в марках Антін Копрівський радник суду Станиславів 1000 кличе: Василя Щербанюка радн. суду Бережани, Остапа Весоловського радн. суду Сянік, Теодора Яскуляка радн. суду Чортків, Волод. Бучацького пов. судю Тисмениця, о. М. Ганкевича Винятинці 1000 кличе: о. М. Романовського Кулаківці о. І. Коцика Шитівці, о. Мих. Ганкевича Винятинці, Павло Димідас учитель Будзанів 1000, о. Волод. Сухий Болахів 750 кличе: д-ра Петра Зволинського і Кирила Чекалюка, Венедикт Сімків Болахів 750 кличе: Стефана Масляка і Гедиміна Лисинецького Болахів, о. Стефан Мохнацький Теребовля 2000 кличе: о. Петра Глинського Деревівка, о. Антона Шебева Янів, о. Петра Саврія Вербогів, о. Іван Яворський Могильниця 5000, о. Кость Шеремета Болшовець 1000 кличе: Еву Стешишин Глещави, о. Ю. Рудкевича Лешнів.

Рідна Школа.

В маю п. р. зложили на квітар на „Рідну Школу“ в мар. п.: А. Сандович зб. 1.215, Мигаль зб. Львів 22.905, А. Подлевський 5.000, чит. „Просвіти“ Нісмічі 2.050, учительський збір ф. акад. гімна. Львів 10.700, В. Гнатюк 40, Д. Олинець зб. Львів 4.555, М. Галушинський з приводу вінчання проф. Шаха 1.000, М. Ластовецький 1.000, урядники Доменів Львів 6.180, „Кр. Союз Госп. Спілок“ Львів 3.050, ученики IV. кл. школи нар. Туря вел. 200, пушки в театрі 17.222, Царевич, Чайківський, Левицький і Кмітикевич разом 3.000, О. Зелена 600, І. Левицький 200, о. Л. Юрчинський зб. 21.580, інж. Пацалуко і К. Гутникевич місто повідомлень про вінчання 5.000, В. П. У. Городенка з нагоди ювілею п. Білинкевича 5.540, Ю. Зілинський 2.000, радн. І. Громницький 300, П. Хархалісівна 400, С. Рибаківна 500, К. Малицький 200, Г. Бобовський зб. 1.600, Д-р В. Маковський 2.000, І. Пушницький зб. ж. Дубляни 8.000, Р. Стебельський зб. ж. Голинь 890, А. Береський 1.000, Громада села Гряди 2.550, Д-р М. Лозинський, Прага 1.000, Д-р В. М. і Н. Н. Кіндрачуки 3.000, Мигаль від українських інституцій 11.407.

(Продовження буде.)

Голодні Українці.

Збірка Адміністрації: о. Григ. Павчишин Голодори 1000, о. Дамян Лопатинський Львів 1000, о. Мих. Ключ Зарудці 2000, Читальня „Просвіти“ в Замарстиніві збірка в часі концерту 10.000, Волод. Костик 500, Адольф і Олена Глинянські Львів 10.000.

Спис довжників.

які побрали в Земельнім Банку Гіпотечним у Львові векселеві позички в р. 1919 (в часі безробіття), а які досі ще не поладнали своїх векслів в касі Банку (у Львові, вул. Підвалля ч. 7).

Проти тих довжників змушений Банк подати векслі до протесту і подати до Суду позов о наказ заплата.

З уваги, що запізвані довжники носять так великі судові кошти, що значно перевищують самий весь довг, проте Банк адержався був з внесенням позовів ще аж до кінця місяця мая ц. р., щоби дати можливість всім довжникам поладнати векслі без позову. Значна частина довжників поладнала свої векслі, однак — на жаль — ще досить багато довжників досі не поладнало тих векслів і Банк змушений є вже остаточно ті векслі протестувати і скаргити.

Щоби ручителям дати мо-

жність склонити довжників до поладнання векслів, розпочинається отсим оповіщати партіями спис довжників і їх ручителів в тім цілі, щоби ще бодай частина могла вчасною полагодою векслів запобігти тим так великим коштам.

А саме: з огляду що вношення позовів відбувається поступенно, пооднокими партіями, то бодай, деякі довжники зможуть евентуально ще запобігти дальшим коштам, через се, що негайно поладнуть свої векслі.

Досі не полагодили ще своїх векслів між іншими отсі довжники: (р. перед назвищем значить ручителі).

12) Жарський Франц, перш. вексл. на К. 500, ручителі: Гнатів Михайло, Мундяк Микола, дальш. вексл. на К. 2.000, ручителі: Ілечко Іван, Панасюк Гаврило, Косар Микола, Кучер Стефан, Сиротюк Стефан, Недзвеський Осип.

13) Жуковський Іван, перш. вексл. на К. 1.100, ручителі: Мартинець Стефан, Лукашевич Анатоль, Птасюк Іван, Козубовський Антін, Луцишин Теодор, Карпінський Іван; дальш. вексл. на К. 3.600, ручителі: Луцик Мирон, Новак Тимко, Ниший Ілько, Фітьо Григорій, Батюк Максим, Жук Григорій, Жуковський Михайло.

14) Жуковський Михайло, перш. вексл. на К. 900, ручителі: Жуковський Іван, Костів Еміліян, Скульський Григорій, Вентик Ілія; дальш. вексл. на К. 2.400, ручителі: Кушнір Іван, Купічак Теодор, Петело Стефан, Крук Семен, Рудий Данило, Турковид Андрій, Волянський Михайло.

15) Зайшлий Антін, перш. вексл. на К. 400, ручителі: Кривута Олія, Кіт Іван; дальш. вексл. на К. 2.850, ручителі: Московіта Павло, Кобринець Стефан, Дмитерко Теодор, Гнида Микола, Гелей Стефан, Заремба Антін.

17) Залізник Микола, перш. вексл. на К. 900, ручителі: Павлюк Александер, Жук Григорій, Карабін Теодор, Варнаба Михайло; дальш. векслі на К. 3.700, ручителі: Базарнюк Михайло, Сасс Василь, Грень Іван, Паньків Гринько, Піскар Евстахій.

(Продовження буде.)

НАДІСЛАНО.

- Заграничні моделі -

блюзини, сукні, гальми, шляфроки, жанети, вовняні і шовкові шалі, таножніноче бля

поручає XXIII 4-5

МАГАЗИН НОВОСТИИ ДЛЯ ПАНЬ

ФІРМА

МІНЦЕР і ФРІШ

у Львові, вул. Кіліньського ч. 1.

ОПОВІСТКИ.

Народний театр Тов. „Українська Бесіда“ у Львові, під артистичним проводом Олександра Загарова. Сала Тов. ім. М. Лисенка, вул. Шашкевича ч. 5.

Четвер, 1. червня: третій раз „ВІДЬМА“ (В часах кохання), романтична опера на 3 дії з прологом Я. Ярославенка (лібрето С. Черкасенка).

П'ятниця, 2. червня: Бенефіс Ол. Загарова, — „РЕВІЗОР“ комедія на 5 дій М. Гоголя в перекладі О. Загарова.

Білету продає раніше „Народна Торговля“, а в день вистави від год. 10 до 12 перед пол. і від год. 2 попол. каса театру.

Вистава ручних робіт шк'л У. П. Т. відбудеться в днях 3. 4. і 5. червня ц. р. в дівочій школі ім. Шевченка у Львові при ул. Мохнацького ч. 12. II. поверх. Вистава відкрита: в суботу від 10-ої рано до 6-ої години-вечером, в неділю і понеділок від 10-ої до 1-ої. Вступ для дорослих 100 Мк, для дітей і молоді 50 Мк. Добровільні датки на Рідну Школу приймається з подякою.

1513 2-3

З Дирекції прив. жіночої гімназії У. П. Т. з правом прилучності в Нолоні Вступні іспити до всіх клас зачнуться в дні 20. червня ц. р. Зголошення приймає Урава школи, найближче до

дня 19. червня. Вписи на шк. рік 1927/23 до всіх клас в днях 20. і 21. червня.

Тевариші, що здали матуру в українській гімназії в Перемишлі з р. 1902 повідомляємо, що 20-літній товариський зїзд відбудеться в Перемишлі дня 27. червня п. р. Згол. на адресу: Богдан Шегович, українська гімназ. Ст. Малиновський. О. Малелький, М. Котович. 1407 3-3

Позір Самбірщина! Дня 4. червня с. р. о год. 5. по пол. відправиться „Панахида“ на стрілецьких могилах самбірського кладовища. Проситься о численну участь!

1-1

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіді).

Тедій Слобода! Подайте свою адресу дня „Червоної Калини“ Львів Мятка 20. 1522 1-2

Членів 2 Коломийської Бригади У. Г. А. прошу о зїзисті про Василія Боднарчука, рядовика 1 курія. Ласкаві відомости прошу саяти до Зофії Боднарчук — Мухавка п. Ягольниця. Закордонні часовиски проситься о передрук. 1524 2-2

Пішукую Норилья Дзедзінга, який з мною перебував на Україні в м. Умані Київської губ. аж до мая 1921 р. Хто би про його децї знав, звольте ласкаво повідомити мене на слїдуючу адресу. Ivan Stak, Praha-Smichov, Nadražní c. 19. I. Bci часовиски з Великї України прошу о передрук.

ІВАНА ЧАЙКУ, 24-літнього сина Кароля з Кугаєва повіту Львівського, що служив при українській жандармерії при відступі наших військ 1919 р., глявше Греко-Катол. Уряд парохіальний в Вовчокі, почта Товців. 1536 1-3

Дрібні оголошення.

ХТО з Вп. Товаришів (шок) в Карпатах, або на Підгір'ю, в гарній околиці, де є соснові ліси, недалеко від залізничної станції, винайми би на один місяць умовлявану кімнату з харчем або й без для одної особи, звольте ласкаво повідомити письменно Н. Левинського, учителя в Павлокомі пов. Днів, подаючи найближшу станцію залізничу і віддалення від неї, ціну за кімнату і за кімнату з харчем.

1531 1-1

ІНТЕЛІГЕНТНА павна (ознакомлена з веденням господарств, пошукує госади найрадше у священника під „Трудища“.

1535 1-3

СПАЛЬНЯ дубова нова і ще неуживана до продажі Личаківська ч. 21. I. пов. від 3:30—5 год. пополудни. 1533 1-1

ОСОБИ до помічі в домашнім і кухоннім господарстві глїдає Наталія Виницька в Заліссях п. Ходорів. 1518 2-3

ЖЕНЩИНА поважна, ошадна, знаюча-ся добре на сільськїм і домашнім господарстві, глїдає місця господарств. — Львів, Янівська 48, п. Штукова. 1521 2-2

ДВОХ ЛІТНИКІВ прийме українська родина в Косові. Умови в Адмі. „Гр. Вістника“.

1511 2-2

СУДІЯ неприхитий до урядування за теперішньої влади пошукує місця у котара або адвоката. Ближчих інформацій уділить з честию д-р Степан Брикович, адвокат в Тернополі. 1351 6-6

ПОЧТОВІ МАРКИ, передовсім європейські у всякій кількості куплю. Письменні зголошення з поданням кількості родів і числа враз з точною адресою слати на ім'я проф. Сев. Лещія, вул. Мураєвська ч. 24. I. Для оглянення і куплення більших збірок вижджає на провінцію. 1475 3-4

ПРАСУ до цементових дахівок з 300 формами за 425 тисяч продасть зараз „УБУС“, Львів, Осоліських 6. XVI. 4-5

СТАРШИНА Г. А., кандидат прав, в фахових торговельних студіях пошукує відповідного занятя. Ласкаві зголошення до Адміністрації „Гр. Вістника“ під А. Т. 1508 2-3

Для ЛІТНИКІВ в Дорі в відбудованій віллі „Олена“ до винайм мешкання з харчем від 15. VI. Ближше Львів, вул. Домініканська 11, Грозик. 1506 2-4

МОТОРИ ропні від 6 до 120 НР. машини, мильніска каміня, трансмісії, паси по конкурентційних цінах поручає „ПІЛЬОТ“ Львів, Баторого 4 6-39

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

АДВОКАТ

Д-р Ярослав Олесницький

1476 Львів — Ринок 43. 3-3

зїстав установлений через апеляційний Суд судовим записаним пен-декладчиком англійської мови

Д-р Г. Гель

лікар „Народної Лічниці“
ордиує в очних недугах
Львів, вул. Ягайлонська ч. 20.

Подяка.

Сею дорогою складаємо найсердечнішу подяку за послїдню прислугу Нашому Найдоршому Мужеві і Татови о. Александру Решетилловичу парохови К'т Старих віддану дня 8. мая 1922. Всечеснішим Отцям: Деканови Глібовицькому за сердечні слова потїхи, Совітанков Герасимовичеві за шире прашання в церкві, Совітанков Стефановичеві за керування похороном, о. Совіт. Гелитовичеві, Совіт. Бабякови і о. Дрогомерському за відправлення соборної Служби Божої, о. Продеканови Памоневичеві, о. кавонікови Манугевичеві, о. Вергунові, о. Ласічухові і о. Гнатову за супровід Тлінних Останків.

ВПоважним Панству Гопкам також шире Спасибі за правдиву прихильність так в часі слабости Покійного, як за неоцінену поміч в уладженню похоронів. Доргогим нам Паротїнам Старих Кут, які мимо весняної днини своєю численною участю віддали останню прислугу Ік Парохови — та Всім без ріжнїці віросповідань за участь в похоронах. Рівночасно дякуємо за численні письменні висловї співгугтя — та складаємо 1000 мп. на Рідну Школу.

Евфрозина Решетилловичева жена,
Зиновій і Роман сини, Софія і Марія дочки. 1-1

Надзвичайні Загальні Збори

членів стоваришення Спілки

Торговельна і задаткова

в ХИРОВІ

відбудуться в неділю, дня 11. червня-с. р. о год. 1. пополудни, а в браку комплету о год. 2. по полудни у власній домі.

Денний порядок:

- 1) Відкриття зборів,
- 2) Відчитання протоколу з послїдніх загальних зборів.
- 3) Звіт Дирекції з діяльності стоваришення,
- 4) Зміна статута.
- 5) Внески і затити.

За легітимацию в участі в Загальних Зборах служить уділова книжочка.

ЗА НАДЗІРНУ РАДУ:

Цар Іван, Заньків Микола,
голова. член Надзірної Ради
1532 1-1

Шаріть наш часопис!

Надзирна Рада Задаткової Каси „ВІРА“

стов. зареєстр. з необмеж. поручкою
в ТИСЬМЕНИЦІ
скикує

Звичайні Загальні Збори

членів на день 11. червня 1922 р., в неділю о год. 4 з полудня, а в браку комплету о год. 6 з пол., без огляду на число присутних Членів в сали Українського Народного Дому в Тисмениці з слїдуючим порядком денним:

- 1) Відчитання протоколу з послїдніх Загальних Зборів,
- 2) Відчитання звіту з ревізії тов. Кр. Союз Ревізіоний у Львові,
- 3) Звіт Управи з діяльності і-рахунків за 1921 р.
- 4) Звіт Контрольної Комісії,
- 5) Розділ чистого зиску за 1921 р.
- 6) Затвердження вибору 3 членів з прав як також 3 заступників членів.
- 7) Вибір 12 членів Надзірної Ради,
- 8) Внески і запити.

Річні рахунки і білісє будуть виложені в льокалі Стоваришення в годинах урядових від 2-10 червня до перегляду членів.
Д-р Я. Шипайло, О. Сендецький,
предсідатель. секретар.
1534 1-1

Селянська КООПЕРАТИВА

в Вербівцях
стація залізнична Вікао к. Городенки
може достарчити 70 кг. тижнево

озечого бундзу

1537 (сира). 1-2

Потребує сталого джерела, яке закуплювало би. Проситься о оферту на вище подану адресу до 10. VI. п. р.

Маєш одяг? -- Ні!

То спілка „ПОЛОТНО“ при вул. Зіморовича ч. 20 має на складі й продає мужеські, першої якості, солідно ви́клячені по цінах: 20.125, 22.425, 32.200 і 34.500; хлопячі по 15.525; діточі по 4.945, 8.395, 8.510 і 10.925 і рагіяви по 25 015 Марок польськ.

Сказія! Важне для всіх. Оказія! СУКНО ЧОРНЕ, з чистої вовни 150 широке надається на ФУТРА, ПАЛЬТА, ЗАГОРТКИ і убрання. Ціна за 3 метри 10.500 мп. Висилає за посліплатою Фабричний склад сукна

СИМЕОН ІВАНКІВ

СТРИЙ. ВУЛ. ТРИБУНАЛЬСЬКА 8.
Увага: Ціни важні до 30. червня с. р.
1519 2-4

ВИДАВНИЦТВО „ЗАГАЛЬНА КНИГОЗБИРКА“ В КОЛОМІЇ

просить своїх Вп. Прихильників усі письма і грошові посилки пересилати на адресу: Д. Николишин, проф. гімн, Коломия, Дідушицьких 18.
Рівночасно по- 1) Д-р Ст. Людкевич: Загальні основи музики. Ціна 500 мп. ручає новини: 2) М. Мельник: По той бін греблі. Оповідання. Ціна 300 мп. 1529 2 3

Спільника

або „управителя з блаватно-го фаху шукаю. Анональ маю.
І. БОРИС, Перемишль.
1493 2-3

Купцям українським і російським поручаю мій склад заграничних панчіх, шкарпитон, рукавичок і білля

ГУРТІВНЯ ЙОАХИМ ЛІХТ

Львів, вул. Гетманська 22.
(в подвір'ю) біля Мійського Театру. 2-5

Звичайні загальні збори

ПОВІТ. Тов-ва КРЕДИТОВОГО
стов. зареєстр. з обмеж. порукою
В СОКАЛИ,

відбудуться дня 12. червня 1922 р. о год 12. в полудни в льокалі Товариства з слі-дуючим порядком денним:

- 1) Відчитання протоколу з послідних загальних зборів,
- 2) Звіт Дирекції з діяльності за рік 1921.
- 3) Звіт комісії контрольної і ревізійної „уділення Управі абсолютної”,
- 4) Вибір 2 членів Надзираючої Ради.
- 5) Вибір одного заступника члена Дирекції,
- 6) Розділ чистого зиску.
- 7) Вибір 3-ох членів комісії ревізійної загальних зборів.
- 8) Внесення і запити членів.

Сокаль, дня 17. мая 1922.
Осип Тріска, Вітошинський,
секретар. 1490 3-3

Звичайні загальні збори

відбудуться дня 22. червня н. ст. 1922 о год. 1-й в полудни в бібрі з слі-дуючим порядком денним:

- 1) Отворення зборів,
- 2) Звіт з діяльності Управи, замкнення рахунків і білансу за рік 1921 і уділення абсолютної,
- 3) Вибори до Ради Надзираючої,
- 4) Внесення членів.

В Бібрі дня 24. мая 1922.
ЗА НАДЗИРАЮЧУ РАДУ

Олекса Мацьків о. Мих. Бобовник
секретар. голова.

Примітка: Замкнення рахунків і біланс переглянути можна в льокалі Товариства. 1530 2-3

ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Д-ра ШИМОНА РАПЛЯПОРТА

Львів, вул. Сикстуська 17.
без болю пльомбовання і виривання зубів, штучні зуби в кавчуку і золоті по дуже приступній ціні. П. П. Пациєнтів з провінції 1236 полагоджується сейчас. 2-10

Господарсько-торговельна Спілка

„ЗБРУЧ“ в П двоючисках

пошукує сталого

доставця на сир.

1549 Оферти слати до Сплки. 1 3

ЗАЗІВ.

Товариство українських студентів політехіки „Основа“ у Львові святкує в цій році Ювілей 25 літнього існування Товариства. В тій цілі утворився Ювілейний Комітет, який побіч устроєння самого свята, постановив видати Ювілейний Альманах.

У зміст „Альманаха“ увійде хроніка Товариства, наукові і літературні праці і посмертні згадки померших і погібших членів.

Цєю дорогою звертається Ювілейний Комітет до всіх Вп. П. бувших членів Товариства з проханнями о надіслання йому праць, які висвітлювали діяльність і розвиток Товариства від його заснування до тепер. Крім цього проситься о надіслання елєборатів і розвідок з області технічного знання, праць літературного змісту і своїх точних адрес.

Рідні і Тозаришів та знайомих, померших членів і погібших у світовій, особливо в українсько-польській війні проситься о надіслання їх світлин з описом життя у творенню власної Д-ржави, перебігу служби, частини при якій служив, боїв в котрих брав участь і часу та місця смерті. Світлин ці зобов'язується Комітет по зужиткованню звернути власникам.

Комітет сподіється, що бувші члени Товариства прийдуть йому з помічю у наміченим ділі і надішлють численні причинки до розвою Товариства, які посидяться спрямувати на адресу: Роман Дума студ. інжніерії Львів вул. Городецька 53. П. Сх. Галичина, найдальше до 15. липня н. р.

Всі закордонні часовиси проситься о передатки.

Львів, 27. V. 1922.

За Виділ Т-ва „Основа“:

Роман Зелений, 1507 голова.
За Ювілейну Комісію:
Роман Дума, студ. інж. 2-3

1479

2-7

МАШИНИ до шиття і складові частини
С. Гроссгоф і сини Львів, пл. Голуховських 9.
XXIII 2-8

ПОЗІР СІЛЬСЬКІ КРАМНИЦІ Гуртівня
галантерії по цінах фабричних продає
фірма **Кайнер і Вчес** — Львів, —
XXIII Фурманська 4. 6-10

ПОЗІР РЕМІСНИКИ!

1280 9-10

Вже надійшов
транспорт зна-
рядів для

**Ковалів,
Слюсарів
і Столярів**
ІНЖ.

ІВАН А. ШУМАНА

Львів, Панська 23.

Герб України „ТРИЗУБ“

різьба, (український орнамент), мистецька річ, розмір 28x22 см. ціна 3000 Мп. з пересилкою 3050 Мп. — Поручається українськ. різьблені вишивковим взором, рами з портретами Шеченка і Фряка, великі по 4000 Мп. менші по 1400 Мп. — Кольоровану картину „Гість із Запорожя“ 1400 Мп. Українські образи релігійні в різьблених рамах, пара велика 8500 Мп. менша 7000 Мп., а також самі рами різьблені, всякої величини, замовлення і готівку (задатки) слати на адресу:

ІВАН ПАВЛИК, Львів, Ринок 10. П. 1477 („Освіта“). 5-7

Важне: річі, які би не подобалися, приймаю назад, а готівку звертаю.

Позір Пасішники!!!

Вже вийшло 1 число

„Українського Пасішництва“

І коштує 180 Мп.

Жадайте по всіх книгарнях. Річна передплата 2000 Мп. Редакція і Адміністрація 1459 Львів, Корняків 1. 3-3

ПОДОРОЖНІ КОШІ

ДИТЯЧІ ЛІЖОЧКА

„порукає гуртом“

Фабричний склад кош-
нарьських виробів

Львів, вул. Коперника 23. —
1471а Кентшинського 11. 2-2

Українська кравецька робітня

Івана Сіменовича

в Станиславові. вул. Сап'їжинська 23,

(прі 3. Має)

виноує солідно та шнорє всякі замовлення, входячі в обсяг кравецтва мужеського і з власного матеріалу у величій виборі після найновіших журналів. 1538 1-?

ДЗВОНІ

з найлучшого металю о чистім, звінкім голосі по найдешевшій ціні та з 25-літню гарантією

можна купити або замовити в першій українсько-американській ліярні і складі дзвонів

Ф. ФЕЛЬЧИНСЬКОГО

Тернопіль, Тарнавського ч. 64.

1411 9-?

КОПЕРНИКІМАРУСЕНЬКА

висвітлюють від четверга дня 1. червня 1922. велику історичну драму з часів французько-іспанської війни в р. 1812 в 6 діях після роману Льва Перуца п. з.

Маркіз де Болібар.